

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**  
**ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**  
**Кафедра корейської і японської філології**

Курсова робота  
з корейської філології  
на тему:

**ПОЕТИЧНА ЛЕКСИКА В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ХХ  
СТОЛІТТЯ НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ СО ЧЖОН ДЖУ**

Студентки групи Пкор 21-19  
факультету східної і слов'янської філології  
денної форми здобуття освіти  
Освітньої програми:  
Корейська мова і література  
та переклад, західноєвропейська мова  
Спеціальності 035 Філологія  
Спеціалізації 035.066 Східні мови та  
літератури (переклад включно),  
перша – корейська

**Карпенко Марини Іванівни**

Науковий керівник:

Тогобицька Анна Іванівна

Національна шкала \_\_\_\_\_

Кількість балів \_\_\_\_\_

Оцінка ЄКТС \_\_\_\_\_

**Київ-2023**

## ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 БІОГРАФІЯ СО ЧЖОН ДЖУ ТА КОРЕЙСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ РОЗВИТОК ХХ СТОЛІТТЯ.....	6
1.1. Біографія та творчість Со Чжон Джу.....	6
1.2. Розвиток модерністської корейської літератури та її вплив на творчість Со Чжон Джу.....	10
РОЗДІЛ 2 ПОЕТИЧНА ЛЕКСИКА В ТВОРЧОСТІ СО ЧЖОН ДЖУ ТА ЙОГО КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА.....	16
2.1. Поетична лексика в творчості Со Чжон Джу.....	16
2.2. Послідовники Со Чжон Джу та його культурна спадщина.....	26
ВИСНОВКИ.....	30
АНОТАЦІЯ.....	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	36

## ВСТУП

Двадцяте століття — це захопливий період не тільки в історії Кореї, але й в корейській літературі. В цей період Корейський півострів переживає Японську колонізацію, розподіл півострова на Корейську Народно–Демократичну Республіку та Республіку Корея, Корейську війну з 1950 по 1953 роки, післявоєнну розруху, диктаторське правління Лі Син Мана та Пака Чон Хі і стрімкий економічний розвиток. Ці події вплинули не лише на корейське суспільство, але й на корейську літературу, що описувала події і почуття громадян в цей період. Паралельно з цими подіями, на Корейський півострів почали проникати західні ідеали, традиції та жанри літератури, які були новими для корейських письменників. Все це відкрило для письменників та поетів того періоду безліч ще непройдених доріг. Тому цей період цікавий для вивчення не лише з точки зору історії Кореї, але й літератури.

Корейські письменники та поети двадцятого століття вперше відійшли від Конфуціанства, яке було почишене в Кореї та почали експериментувати з новими жанрами літератури, які прийшли на Корейський півострів разом з західними ідеями. Більше того тоді почали розвиватися корейська мова та хангиль, які були заборонені в період Японської колонізації. Особливою корейська література двадцятого століття є тому, що корейські письменники та поети прагнули поєднати культурні традиції свого народу з західними інституціями та ідеями. Ось чому корейська модерністська література настільки цікава для дослідження.

Нажаль, корейська література лише зараз починає привертати увагу читачів з усього світу. Через відмінність західної та східної культур, творчість корейських письменників може бути не зрозумілою для тих, хто мало знає про культуру, традиції та історію Кореї. Більше того, на просторах Інтернету не так багато інформації про корейську модерністську літературу, тому **Актуальність** даної теми обґрунтована недостатньою вивченістю корейської літератури двадцятого сторіччя, особливо поезії Со Чжон Джу.

**Мета** – проаналізувати історичну та лексичну складові корейської поезії двадцятого століття на прикладі творчості Со Чжон Джу.

Виходячи із вказаної мети, ми можемо поставити такі **завдання** нашого дослідження, як:

1. Розглянути біографію поета Со Чжон Джу;
2. Дослідити як розвиток корейської історії та літератури сплинув на творчість Со Чжон Джу;
3. Проаналізувати поетичну лексику в творчості Со Чжон Джу;
4. Дослідити культурну спадщину Со Чжон Джу та його вплив на наступне покоління письменників.

**Об'єкт** дослідження – поезія Со Чжон Джу, **предметом** є власне поетична лексика в творчості Со Чжон Джу.

**Матеріалом** дослідження роботи є дев'ять віршів Со Чжон Джу.

**Методи дослідження**, які використовувалися при написанні курсової роботи були: описовий метод (опис біографії поета та його творчості), моделювання (в курсовій роботі досліджувалися: тематична складова творчості Со Чжон Джу, його лексика та як він хотів нею передати почуття героїв та подію в цілому) та типологічний метод (дослідження особливості саме творчості Со Чжон Джу та історичного періоду, коли писав поет).

Як вже було зазначено раніше, корейська література тільки починає набувати популярності в світі, через це на просторах Інтернету важко знайти інформацію про корейських письменників та поетів двадцятого століття, особливо про їх творчість. Також, як можна помітити, про корейську модерністську літературу майже нічого не написано українською мовою, а для філологів важливо не лише знати мову, але й культуру та літературу країни, мову якої вони вивчають. Тому **науковою новизною** даної курсової роботи є удосконалення знань про літературні та історичні події на території Корейського півострову, удосконалення інформації про вплив С Чжон Джу та його творчості на літературний світ двадцятого століття. А аналіз його творчості дістало подальший розвиток в філологічному напрямку.

**Практичне значення** курсової роботи полягає в тому, що цю інформацію можна використати для вивчення корейської літератури в університеті а також для самостійного ознайомлення.

## РОЗДІЛ 1. БІОГРАФІЯ СО ЧЖОН ДЖУ ТА КОРЕЙСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНИЙ РОЗВИТОК ХХ СТОЛІТТЯ

### 1.1 Біографія та творчість Со Чжон Джу

Со Чжон Джу — корейський поет, якого вважають одним з найкращих митців корейської літератури двадцятого століття. Поет був п'ять разів номінований на Нобелівську премію з літератури (у 1986 році, у 1987 році та три рази в 2000 році), а його поезії перекладені на багато мов, включаючи французьку, німецьку, англійську та іспанську.

Майбутній письменник народився вісімнадцятого травня 1915 року в повіті Гочхан, провінція Північна Чолла, і здобував початкову освіту в селі Содан до 1924 року. Батько Со Чжон Джу був мармом, тобто слугою середньої ланки, який збирав арендну плату з фермерів. Судячи з того, що Со Чжон Джу в свої чотирнадцять років переїхав до Сеула і вступив до старшої школи для хлопчиків Джунган, родина не жила в скрутному фінансовому становищі (Jaebong Choi, 2005, с. 8-11).

У 1929 році Со Чжон Джу брав участь у студентському антияпонському русі в Кванджу (*광주 학생 운동*) і був заарештований, але звільнений після того, як його доставили до поліцейської дільниці. Наступного року, під впливом соціалістичної ідеології, він присвятив себе руху за бідне населення. Однак того ж 1930 року він був заарештований і виключений зі школи за організацію студентського руху на честь першої річниці студентського антияпонського руху в Кванджу.

У рідному місті він навчався у другому класі, але восени 1931 року був змушений кинути школу через підбурювання до справи "Союзу чистого паперу" (*백지 동맹*), в якій він відмовився від японської освіти та іспитів.

Згодом, мандруючи різними місцями, він познайомився з монахом Пак Хан Йонгом, який в подальшому став його вчителем, а також з письменниками Кім Донні, Хам Хьон Су та Лі Сангом, і особливо заприятелював з О Чан Хваном. У

1935 році він вступив до буддистського коледжу Чун-Ан (сучасна назва *동국대학교*), за рекомендацією Пак Хан Йонга, але через рік кинув навчання.

У 1933 році, починаючи з вірша "Прохання матері" ("그 어머니의 부탁"), він публікував різні статті, а в 1936 році відбувся його дебют, коли вірш "Стіна" ("벽") переміг на новорічному літературному конкурсі Донг-А Ільбо. Того ж року він заснував спілку поетів "시인부락" разом з Кім Донні, Кім Даль Чжином, О Чан Хваном і Хам Хьон Су, а в 1938 році одружився з Банг Ок Сук. У подружжя народилося двоє синів. У 1941 році він опублікував свою першу збірку віршів "Квіткова змія" ("화사집"), до якої увійшли такі вірші, як "Автопортрет" ("자화상"), "Хваса" ("화사") та "Прокажений" ("문둥이"). Збірка привернула велику увагу корейського літературного світу. У той час Со Чжон Джу, разом з О Чжан Хваном та Лі Йонг Аком, називали трьома геніями корейської поезії і літературний світ покладав великі надії на Со Чжон Джу, однак у 1940-х роках він залишив пляму на своєму успіху своєю підтримкою прояпонської політики в Кореї.

Ми не можемо розглядати біографію та творчість Со Чжон Джу без його політичних поглядів, адже вони доволі тісно пов'язані між собою. Після арешту поета через участь у антияпонському русі в Кванджу, Со Чжон Джу зайняв праву позицію, тобто почав підтримувати Японське колоніальне правління в Кореї. Перш за все, під час колонізації він змінив своє ім'я на Тацусіро Шізуо (達城靜雄). Загалом на сьогоднішній день було знайдено близько десяти прояпонських творів автора, через що його викликали до Спеціального антицивілізаційного комітету. Про цей період свого життя він писав так: «적어도 일제 치하에 몇백 년은 더 있을 줄 알았다. 그리고 이것이 당시 우리 민족 절대 다수의 실상이었다고 회고한다». («Я думав, що під японським пануванням Корея буде ще принаймні кілька сотень років. І, в більшості, це була реальність нашого народу в той час») (Kim Jaeyong, 2004, с. 122-125). Також він написав біографію Лі Синмана (період правління 1948-1960 р., славнозвісний своїми авторитарними методами управління), а під час президентських виборів в Кореї 1981 року підтримував Чун Ду Хвана, який також прославився своїм авторитарним режимом в Кореї.

У 1946 році, Со Чжон Джу разом з Кім Донні, Чо Чжи Хуном, Квак Джон Воном, Пак Мок Волом та Чо Йон Хьоном заснували "Асоціацію молодих письменників Чосона" (*조선청년문학가협회*) у відповідь на ліве літературне угруповання "Літературний альянс письменників Чосона" (*조선문학가동맹*) (Kim Jaeyong, 2002, с. 123-127). Саме тоді, коли він став головою підкомітету "Асоціації молодих письменників Чосона", він відмовився від літератури про реалії тогочасного життя на користь "чистій" поезії. У 1948 році Со Чжон Джу опублікував свою другу збірку віршів "귀족도", яка містила в собі такі поезії як: "Пісня пастуха" ("견우의 노래"), одноіменну поезію "Квічокдо" ("귀족도") та "Зелений день" ("푸르른 날"), які суттєво відрізнялися від його першої збірки. Після публікації третьої збірки віршів "Погляд ліричного героя" ("서정주시선"), яка включає "Дивлюсь на світло" ("무등을 보며"), "Поряд з хризантемою" ("국화 옆에서") та "Рекомендації" ("추천사"), автор поезій Со Чжон Джу знову здобув популярність серед літературної еліти. У 1954 році його обрали довічним членом Корейської академії мистецтв. У 1961 році виходить четверта збірка поезії Со Чжон Джу "Сіллачхо" ("신라초"), яка містила в собі такі широковідомі поезії як: "Монолог в квітковому саду" ("꽃밭의 독백"), "Підйом" ("고조") та поезія без назви "무제". В 1968 році вийшла п'ята збірка поезій Со Чжон Джу, що отримала назву "Небо на Сході" ("동천"). Найпоширенішими поезіями цієї збірки були: однойменна поезія "Небо на Сході" ("동천"), "Як вітер, що зустрічає квітку лотоса" ("연꽃 만나고 가는 바람같이") та "Храм Сонунса" ("선운사 동구"). В 1975 році на світ виходить шоста збірка поезій автора під назвою "Міфологія Чільмадже" ("질마재 신화"), до якої входили такі витвори автора, як: "Наречена" ("신부"), "Сангасу сорі" ("상가수의 소리") та "Веранда бабусі" ("외할머니의 뒤안 뒷마루"). А вже наступного року світ побачить сьому збірку автора "Мандруюча поема" ("떠돌이의 시"), до якої увійшли такі поезії автора, як: "Критика" ("시론") та "Сон" ("낮잠"). Ці дві збірки належать до пізньої поезії Со Чжон Джу, але вони не отримали гарних оцінок від літературного світу через їх незавершеність.



Але поет Со Чжон Джу не лише писав поезії, він працював професором та присвятив себе навчанню і вихованню молодих поетів. За його наставництва вийшов такий корейський поет, як Пак Чже Сам, та багато інших поетів-початківців. Окрім поезії, він також залишив за собою велику кількість праць в інших літературних галузях, опублікувавши кілька прозових книг, таких як: дві автобіографії “Історія про місто Токкебі” (“도깨비 난 마을 이야기”), “Подорож неба і землі” (“천지유정”) та декілька критичних робіт. Однак ліберальні сучасники літературного світу критикували його “чисту поезію” як літературу з про-японськими поглядами (Brother Anthony of Taize, 1998, с. 34).

У 1977 році він відправляється в подорож світом задля написання газети, а в 1980 році на світ з’являється його збірка подорожніх поем “Як місяць йде на Захід...” (“서으로 가는 달처럼...”). В 1982 році була опублікована його робота під назвою “Поезія днів, коли кричав журавель” (“학이 울고 간 날들의 시”), в якій автор відображає корейську історію. Але він був розкритикований за продиктаторські погляди через те, що він возхваляв Чун Ду Хвана, який тоді прийшов до влади. У 1983 році він опублікував збірку поезій “Незабутні речі” (“안 잊히는 일들”), в якій в віршованій формі розповів про вражаючі події свого життя. У 1984 році вийшла збірка поем-пісень під назвою “Пісня” (“노래”), а в 1988 році була опублікована збірка “Пхальхарі Парам” (“팔할이 바람”) — збірка поем з автобіографічними персонажами.

В похилому віці він боявся втратити пам’ять, тому кожен день запам’ятовував назви гір по всьому світу і в 1991 році опублікував збірку віршів на основі своїх знань. У 1993 році була опублікована його поетична збірка “Поема старого мандрівника” (“늙은 떠돌이의 시”). А в 1997 році світ побачив його останню збірку поезій “Поема 80-річного хлопчика-мандрівника” (“80 소년 떠돌이의 시”).

Після смерті дружини в жовтні 2000 році, його фізичний та емоційний стан сильно погіршився. 24 грудня 2000 року великий поет корейської літератури двадцятого століття Со Чжон Джу помер у віці 85 років, залишивши за собою

понад тисячу літературних робіт. Корейський уряд нагородив Со Чжон Джу орденом Хунчана за культурні заслуги, помертвно (Jeongju Seo).

## **1.2 Розвиток модерністської корейської літератури та її вплив на творчість Со Чжон Джу**

Починаючи з двадцятого століття Корея застала кардинальні політичні та соціальні зміни. Ще наприкінці дев'ятнадцятого століття почала руйнуватися династія Чосон, державотворення якої концентрувалося на конфуціанстві та почалися перші спроби запровадити західні сучасні інституції в Кореї. Але це було нелегко, адже ідею модернізації країни страшенно не підтримувала та частина суспільства, яка боролася за традиційні цінності в країні. Проте Корея боролася не лише з внутрішніми проблемами, але й зовнішніми. Спробам внутрішньо змінити суспільство прийшов кінець, коли в 1910 році Японія насильно колонізувала Корею.

Японія мала всі повноваження контролювати корейський народ та інколи застосовувала найжорстокіші способи придушити корейську ідентичність. Особливо це посилювалося під час Тихоокеанської війни, коли Китай вступив в війну з Японією і для перемоги Японія витягувала максимум людських та матеріальних ресурсів з Кореї, при цьому знищуючи корейську самобутність, особливо мову та корейські імена під гаслом “Японія та Корея – одне ціле” (Carpio Mark E, 2009, 129-130). Тим не менше на корейському півострові була політика просвітництва корейського народу, і літературним діячам того часу була відведена для цього важлива роль. Але після тридцяти п'яти років Японської колонізації Корея стала вільною, але розділеною по тридцять восьмій паралелі.

Для розуміння суттєвих змін в корейській літературі слід розуміти історичний контекст розвитку країни. Отже, ще в кінці дев'ятнадцятого століття Корея, хоч і з сильним супротивом, але вже була готова до модернізації, бо з приходом західних інституцій та культури з'явилися нові розуміння і пізнання світу, та значення людини і її цінність в ньому. До того ж, на той час на території

корейського півострова вже була поширена корейська мова. Нею писалися газети та видавалися книги, а не як в дев'ятнадцятому столітті — китайською.

Новаторство у змісті, формі та стилі позначилося на творах корейської художньої літератури, написаних на зламі століть такими письменниками, як Ї Ін-Чік, Лі Ха Чжо, Чхо Чансік. Але справжній прорив в корейській літературі двадцятого століття зробив Лі Кван Су, опублікувавши перший сучасний художній роман “Безсердечні” (“무정”) в 1917 році, де автор ставить під сумнів тодішні традиції та цінності, а також залучає читачів до вільного кохання та реалізації себе (Lee Peter H., 1990, с. 15).

Після ажіотажу художнього роману “Безсердечні”, письменники 1920-х років почали все більше експериментувати з західними літературними формами. Кім Тон Ін відкинув поширений в той час жанр літератури дидактизм, на перевагу зображення повноти людського життя з усіма його психологічними підйомами та падіннями, при цьому граючись з різними літературними прийомами. У першій половині двадцятих років двадцятого століття письменники бажали виразити індивідуальність з долею депресивності та меланхолії, тому серед поетів тих років в більшості використовувався романтизм.

Але опісля романтизм змінився на реалізм, адже письменники зосередилися на реаліях простого корейського народу. Серед визначних постатей цього періоду були Йом Сан Соп, який в своїх роботах розкривав людську особистість під призмою сучасного реалізму. Чо Мьон-хі, що поєднав реалізм та ідеали соціалізму. Чхве Сохе, який висловлював гнів та протест відчужених класів корейського суспільства. Хьон Джінгон в своїх роботах досліджував стосунки особистості і суспільства. На Тох'ян писав про простий корейський люд в період митарства.

Художня література 1930-х років розділилася на дві групи. Перша група писала про суворі реалії сільського життя, де ще зосереджені традиції корейського народу. Найвідомішими авторами цієї групи були Лі Кван Су, Шім Хун, Лі Муйон, Лі Кійон та Кім Юйон. Друга група, до якої входили такі відомі

автори, як Пак Тевон, Чхе Ман-сік та Ю Чін-о, зосередилася на міському житті та нових тенденціях, які там зароджувалися (Jo Dong-il , 2015, с. 298-299).

Окрім цього, почала зароджуватися так звана сучасна “жіноча література”, в якій описувалися жорстокі реалії жінки в умовах колоніального панування. Найвідомішими представницями так званої “жіночої літератури” були Кан Кьон Е, Кім Мальбон, Чхве Джон Хві, Пак Хвасон та Чі Харін (Theresa Hyun, 2003, с. 27-30).

Та не лише твори, але й поезія, почали змінюватися на початку двадцятого століття. Спочатку корейська поезія відображала цінності Просвітницького руху. Але вже у двадцятих роках двадцятого століття, особливо після поразки Руху за незалежність, молоді поети почали в своїх поезіях оспівувати лють та біль особистості і трагедію втрати національного суверенітету країни. Серед видатних поетів 1920-х і першої половини 1930-х років були Кім Со Воль, Кім Ок, Чу Йохан, Пьон Йонно, Пак Йон Хі, Хван Сьок-У та Лі Сангва. Зокрема, "Азалія" (“진달래꽃”) Кім Со Воля, та "Мовчання закоханих" (“남의 침묵”) Хан Йонг Уна (Lee Peter H., 2002, с. 56)

У 1930-х роках Пак Йон Чхоль, Кім Йон Нан, Чон Джи Йон та інші були першовідкривачами модернізму в Кореї. Модерністи того часу приділяли велику увагу витонченості мови й призводили до більшої поетичності в своїх роботах, через які підвищували рівень усвідомлення літератури як мистецтва. Кім Йон Нан використовував народну лірику та ритми мови південно-західних провінцій Кореї, щоб створити емоційно насичену поетичну мову, а Чон Джи Йон відкрив новий горизонт поетичних можливостей через витончену експресію, пом'якшені почуття та точні візуальні образи (Twentieth-Century Korean Literature).

Цей період славиться не лише експериментами з класичними жанрами літератури, але й авангардом. Найвідомішим авангардистом 30-х років ХХ століття був письменник під псевдонімом Ї Сан (справжнє ім'я письменника Кім Хе Гьон), який повністю відкидав вже існуючі форми та звички сприйняття літератури, писав свої твори безглуздими реченнями, які було важко осмислити, та часто малював графіки, таблиці і математичні формули у тексті вірша.

15 серпня 1945 року, після тридцяти шести років гніту та придушення корейського національного суверенітету, Корея була звільнена від Японського колоніального правління і головним завданням правлячої верхівки та діячів культури було негайно побудувати нову сучасну самобутню державу. Однак ідеологічний поділ на Корейському півострові та Холодна війна на міжнародній арені призвела до розподілу Корейського півострову на дві нові держави з двома окремими урядами – Північну та Південну Кореї. Ворожість між Північною та Південною Кореєю у 1950 році переросла в Корейську війну, що тривала три роки та спустошила обидві держави ще до того, як вони змогли реабілітуватися після японської колонізації (Edwards, Paul M., 2006, с. 265-268).

Не дивлячись на підписання перемир'я в 1953 році, ідеологічний та політичний напрямки країн з часом все більше різнилися, що призвело до ще більшої прірви між цими країнами. Режим Лі Син Мана (*이승만*) був націленим на боротьбу з комунізмом в Південній Кореї, що змушувало його опиратися на підтримку консервативних елементів, через це йому не вдалося побороти залишки японського впливу в своїй країні. Ще більше погіршувало його правління те, що він міг відбудувати країну після Корейської війни та підняти економіку країни, рівень якої був катастрофічно низький в післявоєнний період. Через невміння Лі Син Мана керувати країною, яка потерпала від післявоєнної катастрофи, у 1950-х роках більшість громадян Південної Кореї жили на межі бідності. Народ не зміг витерпіти такого знущання та дев'ятого квітня 1960 року вийшли на протест за демократію, який потім був названий "Революція 19 квітня" та скинули Лі Син Мана за корупцію (Joon-Man Kang, 2000, с. 54)

Народ перемиг режим але не довго насолоджувався демократією, бо вже наступного року, шляхом військового перевороту, до влади прийшов інший диктатор, генерал Пак Чон Хі (*박정희*). Режим Пак Чон Хі був націлений на швидку економічну модернізацію країни. Економічне диво відбулося, але за це було покладено величезні жертви селян та робітників, тому протести проти режиму не вщухали, а лише збільшувалися з плином часу.

Звільнення від Японської колонізації, Корейська війна та диктатура в Південній Кореї не могла не вплинути на письменників та розвиток літератури. Необхідно зауважити, що після незалежності від Японського гніту, під час якого корейська мова була забороненою, в Кореї корейська мова та хангиль отримали нове дихання, тому письменники почали по-новому експериментувати з літературною корейською мовою. Не дивлячись на те, відчуття свободи породило нове покоління письменників, ідеології режимів все ще обмежували літературну спільноту.

Можливо, через таку чутливість до питань ідеології в письменстві, художня література цього періоду мала тенденцію зосереджуватися на універсальному стані людини, а не на питаннях історичної свідомості. До цієї категорії належать твори таких письменників, як О Йонг Су та Кім Тонні. Також на літературному просторі з'явилися письменники, такі як Хван Сун Вон, Чо Ін Хун, Чан Йон Хак Лі Хочіль та інші, котрі описували післявоєнне життя корейського народу та описували звірства Корейської війни.

Якщо вже говорити про поезію, то в ній перероджувався інтерес до корейської ліричної поезії та бажання розкрити корейську мову у всіх її вже забутих проявах. Серед поетів, що почали свою літературну кар'єру в колоніальний період були Пак Мок Вол, Со Чжон Джу та Ю Чі Хван. Але як вже було зазначено раніше, під час Японської колонізації та Корейської війни зросло нове покоління письменників, таких як Пак Джесам, Кім Квансоп, Лі Хьонгі, Кім Чон Сам та інші. У той же час зароджується модерністська поезія, що вирізнялася своєю урбаністичною чуттєвістю та критичним ставленням до влади.

Визволення та скасування літературної цензури дозволило поетам колоніального періоду писати корейською мовою, що ще більше розширило світ корейської поезії. Саме тому, корейська мова цього періоду набула нових фарб, а письменники бажали розглянути людину та її сутність з різних перспектив (Lee Peter H., 2003, с. 78)

Однією з найвидатніших постатей колоніального та постколоніального періоду був Со Чжон Джу, більш відомий під письменницьким псевдонімом

“Міданг”. Поетичним джерелом натхнення поета були корейська історія та традиційні перекази та картини звичайного сільського життя в Кореї. В своїх роботах він використовував нові способи вираження ранньої корейської лірики та наполягав на фізичності корейської мови.

Велич Со Чжон Джу полягає в тому, що він був здатний передати багатство та біль корейського народу з усією його трансцендентальністю та нереалістичністю. Поезія цього видатного поета пульсує зміною чуттєвістю та агресивною життєвою силою крові, і в той же час викликає тугу та співчуття, гумор і волелюбність корейської нації. Со Чжон Джу був видатним поетом, який дав голос нестримному духу, що пронизує життя корейців.

## **ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 1**

Отже, Со Чжон Джу це одна з найвиданіших постатей ХХ століття в корейській літературі. Народився майбутній поет вісімнадцятого травня 1915 року, саме в той час, коли в Корею почали проникати західні ідеї та різні жанри літератури, яких ще не бачило корейське суспільство. І от на початку ХХ століття почалося активне експериментування з різними жанрами літератури. Найбільшими проблемами, з якими довелося зіткнутися корейським поетам, це Японська колонізація та Корейська війна. Під час Японського колонізаційного періоду в Кореї заборонялося писати рідною мовою, що значно сповільнило розвиток корейської мови на Корейському півострові. І вже в 1945 році, після здобуття незалежності від Японії, на корейських письменників лягло важливе завдання відродити живу та милозвучну корейську мову. Але не встигла Корея оговтатися від Японського колоніального періоду, як почалася Корейська війна. Більша частина корейської літератури пронизана болем корейського народу, який пережив ті жахливі часи. Со Чжон Джу не став виключенням, він писав свої поезії живою корейською мовою, оспівуючи традиції та легенди корейського народу, красу корейської природи, поєднуючи це із західними ідеями. Але його тимчасова підтримка японського правління залишила відбиток, який значно похитнув його репутацію як корейського поета.

## РОЗДІЛ 2. ПОЕТИЧНА ЛЕКСИКА В ТВОРЧОСТІ СО ЧЖОН ДЖУ ТА ЙОГО КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА

### 2.1 Поетична лексика в творчості Со Чжон Джу

Со Чжон Джу — одна з найвидатніших постатей корейської модерністської поезії. Його літературний псевдонім «Міданг» (미당), що з корейської перекладається як «той, що не дорослішає» або ж «вічно молодий». В своїй поезії Со Чжон Джу хотів відновити живу корейську мову після Японського колоніального періоду та Корейської війни. Со Чжон Джу оспівував красоти корейської культури та традицій, вчення буддизму та життя сільських мешканців. Кажуть, що в молодості Со Чжон Джу отримував багато натхнення для своїх майбутніх робіт з давньогрецької міфології та легенд про надлюдських богів. До того ж, його надихали роботи Бодлера та Лі Бека, які у своїх творах оспівували людські страждання та красу природи, а Кім Йон Ран та Лі Сан надихнули його писати живою та бухливою мовою (David R. McCann, 1989, с.14). Для того, щоб краще зрозуміти, чому Со Чжон Джу вважається таким талановитим та особливим поетом, розглянемо декілька його робіт та проаналізуємо лексику, яку він використовував в своїх роботах.

#### 1. 귀촉도(歸蜀道)

눈물 아롱아롱

피리 불고 가신 임의 밝으신 길은

진달래 꽃비 오는 서역(西域) 삼만리.

흰 옷깃 여며 여며 가옵신 임의

다시 오진 못하는 파촉(巴蜀) 삼만리.

신이나 삼아 줄 걸, 슬픈 사연의

울울이 아로새긴 육날 메투리.



은장도 푸른 날로 이냥 베어서  
 부질 없는 이 머리털 엮어 드릴 걸.  
 초롱에 불빛 지친 밤하늘  
 굽이굽이 은하물 목이 젖은 새.  
 차마 아니 솟은 가락 눈이 감겨서  
 제 피에 취한 새가 귀축도 운다.  
 그대 하늘 끝 호올로 가신 임아.

\*Загальноприйнятий переклад для назви 귀축도 – "зозуля". Малоймовірно, але ще їх називають 접동새, 자규 (子規) та 불여귀. Зозулі відкладають яйця в чужі гнізда і не піклуються про власне потомство. Можливо, саме тому зозулин крик звучить так розпачливо. В традиційні культурі образ зозулі символізує біль і образу.

Надалі проведемо **аналіз літературної лексики**:

1. 서역 – це місце, де за буддизмом знаходиться Чиста Земля Раю. У цьому вірші 서역 означає, що головний герой вже розпрощався з життям. Дана лексема вважається літературним архаїзмом та була запозичена з китайської;
2. 파축 – “світ смерті”. Традиційно словом 파축 називають землі, що належали старій китайській династії Шу;
3. 메투리 – це діалект слова "Мітурі", і означає бога, який використовує коноплі або весло;
4. 은하물 – “Чумацький Шлях”, який, за китайською легендою, розділяє Альтаїр (견우) і Вега (직녀);
5. Образотворче слово «아롱아롱» описує нечіткий та туманний вигляд;
6. 밝으신 길 – репрезентація «дороги смерті»;
7. 서역(西域) 삼만리 – символізує «вулицю між світами живих та мертвих»;
8. 흰 옷깃 – має значення похоронної одяжини (수의 壽衣);
9. 이냥 – наразі використовується аналог “그냥”. «Просто, таким чином»;
10. 은장도 – зроблений зі срібла невеликий ніж «Джандо», історизм;
11. 하늘 끝 – символізує кінець життя та потойбічний світ.

## 2. 견우의 노래

우리들의 사랑을 위하여서는  
이별이, 이별이 있어야 하네.

높았다 낮았다 출렁이는 물살과  
물살 몰아갔다 오는 바람만이 있어야 하네.

오! 우리들의 그리움을 위하여서는  
푸른 은하물이 있어야 하네.

돌아서는 갈 수 없는 오롯한 이 자리에  
불타는 홀몸만이 있어야 하네.

직녀여, 여기 번쩍이는 모래밭에  
돌아나는 풀썩을 나는 세이고....

허이연 허이연 구름 속에서  
그대는 베틀에 북을 놀리게.

눈썹 같은 반달이 중천에 걸리는  
칠월 칠석이 돌아오기까지는,

검은 암소를 나는 먹이고,  
직녀여, 그대는 비단을 짜세.

Оповідач в цій поезії — Кьону. Він оспівує почуття закоханих, які не можуть бути разом. Він не сприймає ідею того, кохання неможливе без розлуки. Кохання та розлука — це протилежні за значенням слова, але в поезії розлука — це не

кінець кохання, а умова для ще сильнішого кохання. Тому Кьону не відчуває біль при розлуці, а залишається в очікування сильнішого кохання.

모래밭에 풀이 날 리가 없고, 셀 수도 없다 – “Не виросте трава з піску, і поррахувати її не можна”. У цьому рядку словосполучення 풀썩을 센다 – “рахувати траву” означає очікування чогось, чого важко досягти або чого неможливо дочекатися.

**Аналіз літературної лексики:** автор використовує звуконаслідування задля надання тексту більшої виразності емоцій, передання читачеві свої відчуття. Наприклад, звуконаслідувальне слово 출렁 виражає звук серцебиття при відчутті хвилювання. Або образотворче слово 번쩍, яке описує блиск. Спостерігаємо використання слова 은햇물 ще раз у другому вірші, написання данної лексеми має архаїстичний варіант, у сучасних словниках ми можемо знайти тільки один варіант написання «Чумацького Шляху» – 은하수. Також у рядку «직녀여, 여기 번쩍이는 모래밭에» автор звертається до Чінньо, яка є героїнею легенди про Пастушка і Ткачку. Легенда розповідає про пару, яка зіткнулася з печальною історією кохання, вони можуть зустріти один одного тільки в одну єдину ніч кожного року. Со Чжон Чжу у своїй поезії часто звертається до містичних місць (파축, 은햇물) та героїв легенд (메투리, 직녀), що є його авторським прийомом. «허이연 구름» – означає труднощі, які переживає Чінньо на шляху до кохання: «허이연 허이연 구름 속에서» – «ах, у хмарі розлуки...». Дослівного перекладу лексеми «허이연» не існує, але якщо розібрати його на частини “허”, як підсилення емоції смутку або здивування та “이연” у значенні «розлука» отримаємо висновок, що автор поєднує два слова задля надання емоційного забарвлення та ритміки у тексті.

### 3. 추천사(鞦韆詞)

향단(香丹)아 그넷줄을 밀어라.

머언 바다로

배를 내어밀듯이.

향단아.

이 다소곳이 흔들리는 수양버들나무와  
 배갯모에 놓이듯 한 풀꽃더미로부터,  
 자잘한 나비 새끼 피꼬리들로부터,  
 아주 내어밀듯이, 향단아.

산호(珊瑚)도 섬도 없는 저 하늘로  
 나를 밀어 올려 다오.  
 채색(彩色)한 구름같이 나를 밀어 올려 다오.  
 이 울렁이는 가슴을 밀어 올려 다오!

서(西)으로 가는 달같은  
 나는 아무래도 갈 수가 없다.

바람이 파도(波濤)를 밀어 올리듯이  
 그렇게 나를 밀어 올려 다오.  
 향단아.

\* 鞦韆詞 – це китайський ієрогліф, що позначає гойдалку. Хяндан – це поетичний слухач, а Чунхян – оповідач. Вона порівнює небо з морем, а гойдалку з човном. Окрім того, автор звертається до природи (수양버들나무 – плакуча верба, 산호(珊瑚) – корал, 풀꽃더미 – трав'яні квіти).

\*Гойдалка завжди підіймається в небо, а потім спускається на землю, але Чунхян не приймає цього і продовжує летіти до неба. 바람이 파도(波濤)를 밀어 올리듯이 그렇게 나를 밀어 올려 다오 – “Штовхай мене вгору, як вітер штовхає вгору хвилі” – співає вона. Цим рядком Со Чжон Джу показує сильне кохання Чунхян. Гойдалка в цьому вірші символізує внутрішній світ оповідача, з його бажанням втекти від реального світу в світ свободи та обмеженням діяти. 채색한 구름 –

“Кольорові хмари” в цьому вірші нагадують Чонхян, яка в гарному одязі катається на гойдалці. (가을에 읽는 미당 서정주의 시(詩) 10 편).

#### 4. 무등을 보며

가난이야 한낱 남루에 지나지 않는다.  
저 눈부신 햇빛 속에 \*갈매빛의 등성을 드러내고 서 있는  
여름 산 같은  
우리들의 타고난 살결 타고난 마음씨까지야 다 가릴 수 있으랴.

청산이 그 무릎 아래 지란(芝蘭)을 기르듯  
우리는 우리 새끼들을 기를 수밖에 없다.

목숨이 가다 가다 \*농을쳐 휘어드는  
오후의 때가 오거든  
내외(內外)들이여 그대들도  
더러는 앉고  
더러는 차라리 그 곁에 누워라.

지어미는 지애비를 물끄러미 우러러보고  
지애비는 지어미의 이마라도 짚어라.

어느 가지덤불 \*쑥구렁에 누일지라도  
우리는 늘 옥돌같이 호젓이 묻혔다고 생각할 일ियो  
\*청태(靑苔)라도 자욱이 끼일 일인 것이다.

1. 남루 – слово китайського походження, що означає матеріальну бідність через зовнішній вигляд та зношений одяг (襤褸); історизм;

2. 등성이 – архаїзм, який означає гірський хребет; зараз в корейській мові використовують словосполучення 산의 등줄기;

3. *살결* – слово китайського походження, що перекладається, як текстура шкіри (в контексті вірша можемо перекласти також, як колір шкіри) (肤). Наразі використовується аналог *피부의 결*;

4. *청산(靑山)* – китаїзм, що дослівно перекладається як зелена гора, яка вкрита травою та деревами, але автор використав це слово в значенні природи або життєвої сили;

5. У словосполученні *지란(芝蘭)을 기르듯*, слово *지란(芝蘭)* складається з двох ієрогліфів *지초(芝草)* та *난조(蘭草)*, що дослівно перекладається як гриб та орхідея. Вислів *지란(芝蘭)을 기르듯* — це метафора, що означає розумного і кмітливого сина з іншої сім'ї (якого ставлять в приклад іншим дітям);

6. *새끼* – виродок (принизливе слово, що позначає дитину);

7. *농울치다* – діалектне слово, що перекладається як дражнити. Словосполучення *농울쳐 휘어드는* означає часи труднощів та нещастя;

8. *오후(午後)* – означає післяобідній час. В вірші Со Чжон Джу використав це слово для свого авторського словосполучення *오후의 때*, що означає межа власного становища, або ж важкі часи, коли людина тримається з останніх сил.

9. *내외* – слово, яке вживалося після слів дружина або чоловік;

10. *지어미* – “невістка”. В сучасній корейській мові використовується слово *며느라*;

11. *기시덤불* – в прямому значенні, це слово означає терен, але поет використав це слово в переносному значенні, що означає виробування та негаразди. (*미당 서정주 전집 1: 시*)

## 5. *화사(花蛇)*

*사향(麝香) 박하(薄荷)의 뒤안길이다.*

*아름다운 배암……*

*얼마나 커다란 슬픔으로 태어났기에,*

*저리도 징그러운 몸둥아리냐.*

꽃대님 같다.

너의 할아버지가 이브를 꼬여내던  
달변(達辯)의 헛바닥이  
소리 잃은 채 널퉁거리는 붉은 아가리로  
푸른 하늘이다……  
물어 뜯어라, 원통히 물어 뜯어,

달아나거라, 저놈의 대가리!

돌팔매를 쏘면서, 쏘면서, 사향(麝香) 방초(芳草) 길  
저놈의 뒤를 따르는 것은  
우리 할아버지의 아내가 이브라서  
그러는 게 아니라 석유 먹은 듯……  
석유 먹은 듯…… 가쁜 숨결이야.

바늘에 꼬여 두를까부다.  
꽃대님보다도 아름다운 빛……  
클레오파트라의 피 먹은 양 붉게 타오르는  
고운 입술이다…… 스며라, 배암!

우리 순네는 스물 난 색시, 고양이같이  
고운 입술…… 스며라! 배암.

1. 사향(麝香) – мускус, а 박하(薄荷) – м'ята. Автор використовує ці рослини в переносному сенсі, що означає аромат бадьорості;

2. 배암 – змія, видозмінене від 뱀, задля кращої ритми; змія в багатьох культурах символізує гріховність

아름다운 배암 – символ життєвої сили та пристрасті;

3. *커다란 슬픔* – символ первородного гріха за Християнським мотивом;
  4. *몸뚱아리* – Діалект Чолла, що перекладається як “тіло”;
  5. *꽃대님 같다* – образ огидної, але чуттєвої змії;
  6. *달변* – грамотна, нестримна мова;
  7. *넌름거리다* – слово, яке має діалектне походження від слова *날름거리다* – швидко висунути (язик, руку);
  8. *아가리* – вульгарне слово, що означає “рот”. В вірші символізує фізичну пристрасть;
  9. *푸른 하늘이다* – символ раю та насолоди;
  10. *원통히 물어 뜯어* – символ начхання на протиріччя первородного гріха  
*원통히* (冤痛) – відчуття розчарування, пригнічення;
  11. *저놈* – вульгарне слово, що означає “клятий”, “чортовий”;
  12. *대가리* – голова, але вірші *대가리* – це символ примітивних інстинктів змії.
- В цьому реченні автор використав так званий прийом *영탕법* — риторичний прийом емоційного вираження сильних почуттів або серйозних страждань;
13. *돌팔매* – дія, коли ви кидаєте камінь, щоб попасти в когось або щось;
  14. *방초* (芳草) – ароматна, квіткава трава;
  15. *저놈의 뒤를 따르는 것은* – символ спокуслива підсвідомість;
  16. *바늘에 꼬여 두를까부다* – символізує сильне бажання володіти кимось або чимось;
  17. *불계 타고르는 고운 입술이다* – візуальний еротичний образ змії.

*애살포오시 웃음 지우며, 水流와같이 네개의 水流와같이 차라리 흘러가는 것이었다.*

Так слово *애살포오시* — це слово, створене самим автором і являє собою подовжений варіант слова *애살포시*. Похідним слова *애살포시* є прислівник *살포시*, який означає “лагідний”. Але з додаванням до слова *살포시* префікса “애-”, у вірші воно має м'якше значення та гармонійніше римується з іншими словами.



하늘 끝 검우야한 솔무더기 위에는/ 내 學業의 中斷을 걱정하시던/ 돌아가신 아버지의  
반쯤 돌린 야위신 얼굴 <서정주: 어느가을날>

네 갈림길에 선 검우야한 소나무가지/ 종노릇 가는 그대 어린것의 길을 가르치는/  
소나무가지를 씻어 비껴가고 있을 때……<서정주: 뻗꼭새울음>

Також, в роботах Міданга, часто можна зустріти, так звану, гру з кольорами. Наприклад, в уривках віршів “어느가을날” (“Одного осіннього дня”) та “뻗꼭새울음” (“Плач зозулі”) автор виражає стандартне слово 검다 – “чорний”, як 검으얏다 – “чорно-білий”. І цих роботах слово “검으얏다” утворюється від слів “검다” і “하얏다” та частинки “얏”, для подовження звуків, щоб вони відповідали ритму або делікатно виражали значення в віршах.

Крім цього, в інших творах автора можна зустріти такі слова, як: “보얏게”, “보오얏게”, “뻗얏게”, “뻗오얏게”, “하얏게”, “하이얏게”.

## 6. 상가수의 노래

질마재 상가수(上歌手)의 노랫소리는 답답하 면 열두 발 상무를 짓고, 따분하면 어깨에  
고 깔쓴 중을 세우고, 또 상여(喪輿) 머리에 띄약 별 같은 늦쇠 요령 흔들며, 이승과 저승에  
뻗쳤습니다.

그렇지만, 그 소리를 안 하는 어느 아침에 보니까 상가수(上歌手)는 뒷간 똥오줌  
항아리에서 똥 오줌 거름을 옮겨내고 있었는데요. 왜, 거, 있지 않아. 하늘의 별과 달도  
언제나 잘 비치는 우리네 똥 오줌 항아리, 비가 오나 눈이 오나 지붕도 앓세 작 파해버린  
우리네 그 참 재미있는 똥오줌 항아리. 거길 명경(明鏡)으로 해 망건 밑에 흘러내 린  
머리털들을 망건 속으로 보기 좋게 밀어 넣어 올리는 쇠뿔 염발질을 점잔하게 하고 있어요.  
명경(明鏡)도 이만큼은 특별나고 기름져서 이 승 저승에 두루 무성하던 그 노랫소리는 나온  
것 아닐까요?

Міданг дає зрозуміти, що він не поступається найвищою похвалою навіть у  
плані розкопок, використовуючи в своїй поемі “상가수의 노래” (“Пісня Сангасу”)  
корейські архаїзми такі, як: “상무”, “뒤간”, “똥오줌 항아리”, “앓세”, “명경”, “망건”,  
“쇠뿔염발질”. Тут “상무” — це діалект Сангмо. “뒤간” — це діалектна назва

традиційного туалету, а “명경” — старе слово, що означає “чисте дзеркало”. “앗세” можна інтерпретувати як “아싸리” або “아예”, що означає “цілком” або “абсолютно”, а “망건” означає предмет, що схожий на сітку, який носили люди, щоб зав’язати волосся. Тут унікальною особистою мовою Со Чон Чжу є “상가수” та “쇠뿔엮발질”. “상가수” — це людина, яка співає пісню 상두 під час поховання людини. В давнину пісню 상두 співав слуга, який вмів гарно співати. “쇠뿔엮발질” — це також поняття, вигадане Мідангом, що означає предмет, який схожий на бичачий ріг, яким скручували волосся. (유 호 선, 2009, с. 67-70). У цьому вірші ці окремі слова відіграють вирішальну роль у розкритті сенсу вірша, не кажучи вже про унікальний смак корейської мови.

Безперечно ми бачимо, що “상가수의 노래” — це вірш, в якому поет Со Чжон Джу гармонійно поєднав народну лексику з власними авторськими словами, які прекрасно поєднуються між собою, викликаючи у читача повне занурення в роботу та оригінальні емоції.

Причина, чому Со Чжон Джу займає важливе місце в корейській модерністській літературі, полягає не лише в тому, що він добре пише вірші. Його поезія повпливала на корейський літературний світ настільки, що поезія Міданга стала еталоном в сучасній літературі. Він вміло передавав реальність, поєднуючи це з буддизмом, шаманізмом, західними ідеями та корейськими легендами. Це зробило його поезію неповторною та захоплюючою (Characteristics of Shamanism in Modern Korean Poetry: Focusing on Seo Jeong-ju’s Poems).

Підсумовуючи аналіз поетичної лексики, яку використовує Со Чжон Чжу, можемо класифікувати її наступним чином:

1. Емоційно-забарвленні та звуконаслідувальні слова: 의성어와 의태어: 아룬아룽, 번쩍, 허이연, 굽이굽이, 출렁.
2. Символізми: 서역(西域) 삼만리, 하늘 끝, 아름다운 배암, 커다란 슬픔, 푸른 하늘이다, 원통히 물어 뜯어, 저놈의 뒤를 따르는 것은, 바늘에 꼬여 두를까부다, 추천사.
3. Тропи: 서역, 좌측, 났으신 길, 풀썩을 쟈다, 허이연 구름, 청산, 지란(芝蘭)을 기르듯, 기시덤불, 사향, 박하, 꽃대님 같다, 대가리, 붉게 타고르는 고운 입술이다.

4. Архаїзми/історизми: 은장도, 은향물, 남루, 등성이, 살결, 내외, 지어미, 몸뚱아리, 널룽거리다, 상무, 뒤간, 뚱오줌 향아리, 앓세, 명경, 망건, 흰 옷깃, 이냥, 새끼, 농을쳐 휘어드는.
5. Індивідуально-авторські неологізми: “상가수”, “쇠뿔염발질”, “허이연”, “오후의 때”, “애살포오시”, “검으얏다”, “배암”, “꽃대님”.

## 2.2 Послідовники Со Чжон Джу та його культурна спадщина

Недарма Со Чжон Джу називають одним з найвидатніших поетів-модерністів двадцятого століття. Він писав майже сімдесят років і з його пера вийшло п'ятнадцять поетичних збірок та понад тисяча віршів. Ще з початку його творчого шляху ні в кого не було сумнівів, що він стане видатним корейським поетом. Поєднавши у своїй творчості східні та західні цінності, традиції корейського народу, традиційну народну поезію, шаманізм і буддизм та почуття простого люду, Со Чжон Джу створив власний стиль, який вирізнявся з поміж усіх інших поетів того часу.

Перша збірка поета "Квіткова змія", яскраво свідчила про те, що корейська література вступила в модерністську епоху. Ця збірка вирувала емоціями та людським сексуальним бажанням, тривожною особистістю, яка страждає від співіснування суперечливих якостей.

Хоч Міданг і цінував творчість своїх попередників, особливо Кім Соголя, Чжу Йохана та Кім Йон Рана, але не збирався йти по вже протоптаним стежкам. Він надихався роботами Бодлера, Гюго та філософією Ніцше, що торкалася світу грецьких міфів та Заратустри, надлюдей та ідеї Сіддхартхи.

На творчості Со Чжон Джу виросло нове покоління корейських письменників. Справа в тому, що він часто був суддею на письменницьких конкурсах і оцінював молодих поетів за своїми стандартами та смаками, тому його можна вважати вчителем цих багатьох корейських поетів, навіть якщо він не навчав їх безпосередньо. Він надихав молодих поетів знаходити свій особливий

літературний стиль. Найвидатнішими поетами, які надихалися творчістю Міданга були Пак Чже Сам, Кім Чун Су та Чон Бон Гьон (Chung, Ah-young, 2007).

Пак Чже Сам, як і Со Чжон Джу, у своїх творах запозичував персонажів з народних казок та легенд для своїх віршів, однак в своїй творчості Пак Чже Сам зображує цих персонажів реалістичніше, що відрізняє його творчість від творчості Міданга. Творчість Кім Чун Су намагався об'єднати західний та традиційний корейський стилі, але його творчість відрізнялася від творчості Со Чжон Джу тим, що Кім Чун Су робив унікальний акцент на ритмі та образах, прагнучи створити таку форму поезії, що існувала б лише заради мови.

Серед жінок-поетес найбільш близькою до Со Чжон Джу є творчість Мун Чун Хі, яка в своїх роботах описувала пристрасть та божевілля так само, як і Со Чжон Джу в своїй першій збірці поезій “Квіткова змія”. Як і Міданг, Мун Чун Хі вдало поєднала божевілля та здоровий глузд, досягнувши золотієї середини.

Але після автора залишилися не лише його роботи, але й літературний дім “Міданг”. Розташований він у рідному місті поета в провінції Чоллабук-до і саме розташування дому досить особливе, позаду будинку видніється гора Сойо, попереду - океан, з лівого боку знаходиться будинок, де народився автор, а праворуч його могила. Це рідкість, що поет прожив життя та зустрів свою смерть в одному місці, посеред неймовірного пейзажу. Ще однією особливістю меморіального дому Міданга є п'ятиповерхова виставкова вежа, в якій зберігаються найцінніші експонати. Вежа не виділяється на фоні природних пейзажів місцевості, а навпаки доповнює її. Якщо одноповерховий меморіальний дім характеризує океан, то вежа характеризує гору, що ідеально поєднується з місцевістю, де виріс поет.

Літературний дім Міданг спочатку був школою, але коли школу планували закрити через малу кількість учнів, уряд прийняв рішення на її місці створити меморіальну залу Со Чжон Джу. В меморіальному домі збереглося багато особистих речей поета та його твори, які можуть побачити всі охочі. А на стінах вежі розвішані фотографії 1628 гір, назви яких він запам'ятовував, щоб не втратити пам'ять, коли йому було вже за сімдесят.

Літературний дім Со Чжон Джу був відкритий через рік після смерті його смерті, 3 листопада 2001 року. Щороку в цей час у рідному селі відбувається літературний фестиваль, головною подією якого є вручення найкращому поету року Літературної премії Міданг (Seo Jeong-ju: one of the great Korean poets).

Приблизно на час фестивалю все село, включаючи гору, на якій знаходиться могила поета, вкривають запашні хризантеми. Це особлива подія, адже одним з найпопулярніших віршів Со Чжон Джу є вірш під назвою "Біля хризантеми". Багато людей приходять до меморіального дому Міданг, щоб полюбуватися тисячами жовтих хризантем на фоні блакитного неба.

## **ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 2**

Со Чжон Джу — одна з найвидатніших постатей в корейській можерністській літературі. Його вклад в розвиток корейської мови та літератури важко переоцінити. Міданг в своїх поезіях красномовно описував красу корейської природи, давні легенди східного та західного світів, а його поетична лексика була живою і такою “своєю”, що він просто не міг не стати видатним поетом. Але Со Чжон Джу не став видатним поетом лише тому, що він гарно писав вірші. Його роботи пронизані легендами про давньогрецьких богів та надлюдей, філософією Ніцше та творчістю Бодлера та Лі Бека. На його творчості виросло нове покоління письменників, які перейняли в свого учителя оригінальність та вишуканість і виразили це на папері. Меморіальний дім переповнений Міданг переповнений опублікованими і неопублікованими рукописами автора, що показує, що всі сімдесят років свого творчого шляху він шукав себе у поезії, подарувавши світу чарівні поезії, що сколихнули літературний світ.

## ВИСНОВКИ

Отже, досліджуючи життя та творчість видатного корейського модерністського поета Со Чжон Джу, ми можемо зробити такі висновки:

Задля досягнення мети нашого дослідження, ми поставили основні завдання, перше з яких потребувало розглянути біографію поета Со Чжон Джу. Отже, Со Чжон Джу, більше відомий під літературним псевдонімом Міданг, один з найвідоміших і найвпливовіших поетів модерністської корейської літератури двадцятого століття. Народився майбутній поет вісімнадцятого травня 1915 року в повіті Гочхан, провінція Північна Чолла. Його дебют, як поета, відбувся в 1936 році, коли він переміг на новорічному літературному конкурсі Донг-А Ільбо з віршем “Стіна”. Після цього, було опубліковано п’ятнадцять його збірок: “*화사집*” (1941), “*귀족도*” (1948), “*서정주시선*” (1956), “*신라초*” (1961), “*동천*” (1968), “*질마재 신화*” (1975), “*떠돌이의 시*” (1976), “*서으로 가는 달처럼...*” (1980), “*학이 울고 간 날들의 시*” (1982), “*안 잊히는 일들*” (1983), “*노래*” (1984), “*팔할이 바람*” (1988), “*늙은 떠돌이의 시*” (1993), “*80 소년 떠돌이의 시*” (1997). Але Міданг писав не лише поезії, він також розвивався в інших літературних галузях, написавши кілька прозових книг, дві автобіографії “*도깨비 난 마을 이야기*” і “*천지유정*” та критичні роботи творчості інших письменників того часу.

Але ми не можемо розглядати біографію Со Чжон Джу без його політичних поглядів, адже вони сильно пов'язані з його творчістю та його репутацією серед читачів та інших письменників двадцятого століття. Як тільки Японія незаконно анексувала Корейський півострів, Міданг висупив проти японського панування та приймав участь у антияпонському русі в Кванджу, за що в 1931 році був ув'язнений. Після визволення, Со Чжон Джу зайняв праву позицію, змінивши своє ім'я на Тацусіро Шізуо (達城靜雄) та написавши близько десяти прояпонських робіт. Також, у 1946 році, Со Чжон Джу разом з Кім Донні, Чо Чжи Хуном, Квак Джон Воном, Пак Мок Волом та Чо Йон Хьоном заснував "Асоціацію молодих письменників Чосона" (조선청년문학가협회) у відповідь на ліве літературне угруповання "Літературний альянс письменників Чосона" (조선문학가동맹). В

сорокових роках ХХ століття це сильно зіпсувало репутацію поета серед письменників та суспільства. Але варто зауважити, що він, як і багато інших письменників того часу вважали, що японська влада в Кореї на довго, тому він якийсь період прийняв праву сторону, щоб захистити своє життя і життя близьких йому людей та продовжити писати.

В жовтні 2000 року після смерті дружини, стан Со Чжон Джу значно погіршився, а двадцять четвертого грудня 2000 року видатний поет помер у віці восьмидесяти п'яти років, залишивши за собою понад тисячу літературних робіт. Корейський уряд нагородив Со Чжон Джу орденом Хунчана за культурні заслуги. Посмертно.

Задля кращого розуміння творчості Міданга, нам було необхідно дослідити розвиток корейської літератури двадцятого століття в цілому, адже події двадцятого століття на Корейському півострові фундаментально вплинули на творчість поета.

Другим завданням нашого дослідження було дослідити вплив розвитку корейської історії та літератури на поета. На початку двадцятого століття Корейський півострів переживає дуже важкі та перемінні часи, які вплинули не лише на цінності та думки людей, але й на літературу. Ще в кінці дев'ятнадцятого століття почала руйнуватися династія Чосон, а разом з нею і конфуціанство, яке було державотворчою основою країни. В цей же час на територію Корейського півострова почали проникати західні інституції та ідеї.

Важливо зазначити, що західний вплив приніс за собою не лише політичні та соціальні, але й літературні зміни, адже тоді корейські письменники відкрили для себе нові жанри літератури, які не були відомі Кореї. В літературі з'явилися нові розуміння і пізнання світу, значення людини і її цінність. Також письменники почали ставити власне “я” головного героя та його почуття в центр своєї творчості. Переломним моментом в корейській літературі двадцятого століття став перший художній роман Лі Кван Су “Безсердечні” (“무정”), опублікований 1917 року, де автор ставить під сумнів тодішні корейські традиції та цінності, а також залучає читачів до вільного кохання та реалізації себе.

Цей роман викликав такий ажіотаж у літературній спільноті, що всі письменники почали масово експериментувати з новими жанрами літератури, більше того, писати почали не чоловіки, а й жінки, що також значно вплинуло на розвиток корейської модерністської літератури.

Але модерністський період корейської літератури неможливо розглядати без політичних подій, які відбувалися на території країни. З 1910 по 1945 роки Корейський півострів перебував під колоніальною владою Японії, яка за роки свого незаконного панування жорстоко пригнічувала будь-які спроби корейського народу показати свою ідентичність, відбираючи у нього не лише мову, але й корейські імена. Не встигло суспільство оговтатися після визволення від японського панування, як Корейський півострів був розділений, після чого утворилися дві країни: Корейська Народно-Демократична Республіка та Республіка Корея, які почали ворогувати через ідеологічні відмінності, що призвело до Корейської війни в 1950 році. Після закінчення війни в 1953 році, Корея була спустошена, але перед письменниками того часу постало важливе завдання – зробити корейське суспільство освітченішим та відродити корейську мову.

Однією з найвідоміших та найвпливовіших постатей в корейській модерністській поезії був Со Чжон Джу. В своїй творчості поет не лише описував минуле та сучасне корейського народу з усім його трагізмом, болем, співчуттям, гумором та волелюбністю, а й прагнув писати живою корейською мовою, яка буде милозвучною, але зрозумілою для всіх.

Третім нашим завданням була необхідність проаналізувати поетичну лексику, яку використовував автор. В своїй творчості Со Чжон Джу опирався на буддиські вчення, традиції та повсякденне життя корейського народу та історію. В його поезіях часто описується краса природи, за якою криються реалії життя та почуття героїв. Варто зазначити, що в поезії Со Чжон Джу часто піднімається тема кохання, нещасливого, але палкого. Але Міданг черпав натхнення не лише зі Сходу, але й з Заходу. Часто в творчості поета можна побачити відсилки на героїв з давньогрецької філології та надлюдських богів. Він надихався роботами Бодлера,



Гюго та філософією Ніцше, що торкалися світу грецьких міфів, Заратустри та ідеї Сіддхартхи. До того ж, його надихали роботи Лі Бека, які у своїх творах оспівували людські страждання та красу природи, а Кім Йон Ран та Лі Сан надихнули його писати живою та бурхливою мовою.

За проаналізованими нами віршам ми можемо побачити, що в своїй творчості Со Чжон Джу часто видозмінював вже існуючі слова заради точнішої передачі сенсу вірша, кращої рими та ритму. Ось, для прикладу, в уривках віршів “어느가을날” та “빼꼭새울음” автор виразив загальноживане слово “검다”, як 검으랴다 – “чорно-білий”, поєднавши слова “검다” і “하랴다” частинкою “랴”. Крім цього, в інших творах автора можна зустріти такі слова, як: “보랴게”, “보오랴게”, “뵤랴게”, “뵤오랴게”, “하랴게”, “하이랴게”. Також в іншій роботі поета “화사(花蛇)”, слово “뵤” – «змія» було змінено на “배암” задля милозвучності та загадковості слова. Також, як вже було неодноразово зазначено раніше, автор часто черпав натхнення з історії Кореї, тому в його роботах часто з’являються історизми та архаїзми. Ось, для прикладу, його робота “상가수의 노래” насичена такими архаїзмами, як: “상무”, “뒤간”, “똥오줌 향아리”, “앗세”, “명경”, “망건”. В вірші “무등을 보며” ми знайшли такі архаїзми та історизми, як: “남루”, “등성이”, “살결”, “내외”, “지어미”, “은핥물”, “흰 옷깃”, “이냥”.

Як і будь-який автор, Со Чжон Джу використовував символізми для кращої передачі атмосфери. В вірші Міданга “귀촉도(歸蜀道)” були використані такі символізми, як: “서역(西域) 삼만리” та “하늘 끝”. А от вірш “화사(花蛇)” з його першої збірки “화사집” насичений такими символізмами, як: “아름다운 배암”, “커다란 슬픔”, “푸른 하늘이다”, “원통히 물어 뜯어”, “저놈의 뒤를 따르는 것은”, “바늘에 꼬여 두를까부다”, “채색한 구름”. Також, у віршах, які ми аналізували в цій курсовій роботі, були й емоційно-забарвленні та звуконаслідувальні слова, такі, як: “아롱아롱”, “번쩍”, “허이연”, “굽이굽이”, “출렁”. Серед тропів, які використовував поет в проаналізованих віршах були такі, як: “서역”, “파촉”, “뵤으신 길”, “풀썩을 썩다”, “허이연 구름”, “청산”, “지란(芝蘭)을 기르듯”, “기시덤불”, “사향”, “박하”, “꽃대님 같다”, “대가리”, “붉게 타오르는 고운 입술이다”. Варто зауважити, що автор в своїх

роботах використовував авторські неологізми. “상가수”, “쇠뿔염발질”, “허이연”, “오후의 때”, “애살포오시”, “검으얏다”, “배암”, “꽃대님”.

Останнє завдання нашого дослідження вимагало дослідити культурну спадщину поета, як він вплинув на наступне покоління поетів. Недарма Со Чжон Джу називають одним з найвидатніших поетів-модерністів двадцятого століття. На його творчості виросло нове покоління корейських письменників, адже вже популярний тоді автор часто виступав суддею на письменницьких конкурсах і оцінював молодих поетів за своїми стандартами та смаком, тому його можна вважати вчителем цих багатьох корейських поетів, навіть якщо він не навчав їх особисто. Він надихав молодих письменників знаходити свій особливий літературний стиль. Найвидатнішими поетами, які надихалися творчістю Міданга, були Пак Чже Сам, Кім Чун Су та Чон Бон Гьон.

Однак після автора залишилися не лише його роботи, але й літературний дім “Міданг”. Розташований він у рідному місті поета в провінції Чоллабук-до і саме розташування дому досить особливе, позаду будинку видніється гора Сойо, попереду – океан, праворуч від будинку, де народився автор, знаходиться його могила. Це рідкість, що поет прожив життя та зустрів свою смерть в одному місці, посеред неймовірного пейзажу.

Літературний дім Со Чжон Джу був відкритий через рік після його смерті, 3 листопада 2001 року. Щороку в цей час у рідному селі відбувається літературний фестиваль, головною подією якого є вручення найкращому поету року Літературної премії «Міданг».

## АНОТАЦІЯ

이번 수업 활동의 주제는 '서정주의 작품을 본뜬 20 세기 소설 속 시어휘'이다. 연구의 대상은 서정주의 작품이었다. 강좌 작업의 목적은 20 세기 한국 문학 발전의 역사적 측면과 서정주 시인이 한국 모더니즘 문학 발전에 기여한 공로를 연구하는 데 있다.

이 주제를 연구함에 있어서 서정주 시인의 작품을 분석하는 것뿐만 아니라 활동 기간 동안 한국 문학이 어떤 조건을 가지고 있었는지를 조사하는 것이 중요했다. 따라서, 과정 작업은 서정주의 전기, 20 세기 한국 문학의 발전, 서정주의 작품(시의 예를 들어), 그리고 시인의 문화 유산과 같은 주제들을 탐구했다.

서정주는 20 세기 한국 시의 발전에 큰 기여를 한 한국 시인이다. 일제강점기에 태어난 서정주는 모든 한국인과 마찬가지로 일본 당국의 한국 정체성 탄압에 직면했다. 처음에, 그 시인은 일본 당국에 반대했지만, 다른 많은 작가들처럼, 일본 당국의 편을 들었다. 그 당시 한국 문학은 극적인 변화를 겪었다. 한반도에 서양 사상이 도래하면서 작가들은 다양한 장르의 문학을 실험하기 시작했다. 서정주는 "순수한 시"를 선호했다. 그의 작품들은 때때로 비현실적인 감정 묘사, 자연에 대한 아름다운 묘사, 신화, 샤머니즘, 한국 농민의 삶에 대한 묘사, 그리고 서정주의 시를 쓴 선율적인 언어 때문에 다른 작품들보다 돋보였다. 일본에 대한 지지 때문에, 그는 종종 다른 작가들로부터 비난을 받았고, 이것은 한국 시인으로서의 명성을 손상시켰다. 서정주는 한국에서 일본의 통치 이후 한국어를 되살리기 위해 노력했다. 오늘날, 서정주의 시는 학교에서 가르치고 있고, 그의 작품은 한국뿐만 아니라 전 세계에서 존경 받고 있다.

서정주의 작품을 바탕으로 새로운 세대의 작가들이 성장했다. 시인은 다양한 대학에서 문학을 가르쳤고 종종 글쓰기 대회 심사위원이었다. 그의 학생들에게 다른 사람들의 생각을 받아들이지 말고, 그들만의 글쓰기 스타일을 찾으라고 가르쳤다. 시인이 태어나고 죽은 집이 지금의 미당시문학관이다. 미당시문학관에는 출판된 시와 출판되지 않은 시, 개인 소지품, 그리고 시인이 찍은 사진들이 모두 들어 있다. 미당시문학관은 매년 문학제를 개최하는데, 그 주요 행사는 올해의 최고 시인에게 미당시문학상을 수여하는 것이다.

## СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Brother Anthony of Taizé (1998). *Early Lyrics 1941-1960, The Poems by So Jeong-Ju (Midang)*.
- Caprio, Mark E (2009). "Post-March First Policy Reform and Assimilation". *Japanese Assimilation Policies in Colonial Korea, 1910–1945*. University of Washington Press. C. 240
- Chung, Ah-young (2007). *Top Ten Korean Modern Poets Selected*. *The Korea Times*. Retrieved February 15, 2020.
- David R. McCann (1989). *Selected Poems of Seo Jeong Ju*. Columbia: Columbia University Press,
- Edwards, Paul M. (2006). *Korean War Almanac. Almanacs of American wars*. New York: Infobase Publishing. C. 440
- Hyun, Theresa (2003). *Writing Women in Korea: Translation and Feminism in the Early Twentieth Century*. Honolulu: University of Hawai'i Press.
- Jaebong Choi (2005). *The Life and Poetry of Midang Seo Jeong-ju*. Hankyoreh Newspaper.
- Jo Dong-il (2015). *Lectures on Korean Literature*. Gilbot. C. 560
- Joon-Man Kang (2000). *A Walk on Contemporary Korean History: Volume 1 in the 1950s*.
- Kim Jaeyong (2004). *The Heart of Seo Jeong-ju: Cooperation and Resistance: Society and Literature at the End of Japanese Colonialism*. C. 316
- Kim Jaeyong (2002). *List of Pro-Japanese Literature. Practical Literature (No. 67)*. Archived from the original on September 28, 2007 . Retrieved 09/03/2007 .
- Lee, Peter H. (2002). *The Columbia Anthology of Traditional Korean Poetry*. New York: Columbia University Press.
- Lee, Peter H. (2003). *A History of Korean Literature*. Columbia: Cambridge University Press. C. 198
- Lee, Peter H. (1990). *Modern Korean Literature: An Anthology*. Honolulu: University of Hawai'i Press.

Jae-wong Yun (2015). *Characteristics of Shamanism in Modern Korean Poetry: Focusing on Seo Jeong-ju's Poems*. Center of Korean studies. Seattle: University of Washington. Відновлено з : [https://jsis.washington.edu/korea/wp-content/uploads/sites/19/2016/10/yoon\\_flyer.pdf](https://jsis.washington.edu/korea/wp-content/uploads/sites/19/2016/10/yoon_flyer.pdf)

Kim Tae-wan (2017). *10 poems of Midang Seo Jeong-ju to read in autumn*. *Monthly Chosun*. Відновлено з: [http://m.monthly.chosun.com/client/mdaily/daily\\_view.asp?idx=1914&Newsnumb=2017101914](http://m.monthly.chosun.com/client/mdaily/daily_view.asp?idx=1914&Newsnumb=2017101914)

KOREA.net (2016). *Seo Jeong-ju: one of the great Korean poets*. Retrieved from: <https://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=133960&pageIndex=44>

*Korean Poetry in Translation* (2013). *A collection of contemporary Korean poetry in translation*. Відновлено з: <https://jaypsong.blog/category/seo-jung-ju/>

WORD WEDNESDAY (2023). *SEO JEONG JU'S (서정주) POEM "LEPER" TRANSLATED INTO ENGLISH. TRILINGUAL ROOKIE*. Відновлено з: <http://trilingualrookie.blogspot.com/2014/02/word-wednesday-seo-jeong-jus-poem-leper.html>

Yi Nam-ho, U Ch'anje, Yi Kwangho, Kim Mihyŏn (2001). *Twentieth-Century Korean Literature*. Відновлено з: <http://anthony.sogang.ac.kr/20CKoreanLit.pdf>

유 호 선 (2009). *화자 유형 분류를 통한 시 교육 방법 연구*. 아주대학교 교육대학원 국어교육전공. Відновлено з: <https://b717b675-77aa-4f1f-8480-f400c14c9a48>